Súd:	Krajský súd Trenčín
Spisová značka:	3To/141/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu:	3117010729
Dátum vydania rozhodnutia:	14. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Roman Hargaš
ECLI:	ECLI:SK:KSTN:2018:3117010729.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Beáty Javorkovej v trestnej veci proti obžalovanému H. H., nar. XX.X.XXXX v P., trvale bytom V. R., R. XX, trestne stíhaného pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. a/ Tr.zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 14. marca 2018, prejednal odvolanie obžalovaného H. H. proti rozsudku Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 8T/33/2017 zo dňa 23. augusta 2017 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie obžalovaného zamieta, pretože nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 8T/33/2017, zo dňa 23. augusta 2017 bol obžalovaný H. H. uznaný vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. a/ Tr.zák., na tom skutkovom základe, že dňa 16.11.2016 v čase o 13:40 hodine v obci V. R., časť R., viedol po miestnej komunikácii pod vplyvom alkoholu s minimálne 2,38 g/kg (promile) alkoholu v krvi, nákladné motorové vozidlo značky Avia, EČ: TN-XXX-CG tak, že pri pohybe smerom vzad pred rodinným domom s popisným číslom 22 narazil zadnou časťou vozidla do zadnej časti tam zaparkovaného vozidla značky Opel Astra, EČ: TN-XXX-EU, patriaceho V. Y., trvale bytom R. XX, V. R., ktorému spôsobil škodu vo výške 650,- Eur, hoci trestným rozkazom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou pod sp. zn. 0T/1/2015 zo dňa 16.01.2015, právoplatným dňa 27.01.2015 bol uznaný vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona.

Za to bol odsúdený podľa § 289 odsek 3 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona v spojení s § 43 Trestného zákona na ďalší trest slobody v trvaní 1 rok, na výkon ktorého trestu bol podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona v spojení s § 43 Trestného zákona súd obžalovanému uložil ďalší trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu po dobu 6 rokov.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože bol v zákonnej lehote napadnutý odvolaním obžalovaného, podaným do zápisnice o hlavnom pojednávaní ihneď po vyhlásení rozsudku, čo do všetkých výrokov rozsudku. Následne podané odvolanie obžalovaný písomne odôvodnil prostredníctvom svojej obhajkyne. V dôvodoch odvolania obhajoba uviedla nasledovné:

„Obžalovaný som prostredníctvom svojho právneho zástupcu - obhajcu na hlavnom pojednávaní dňa 23.08.2017 podal proti odsudzujúcemu rozsudku v celom rozsahu, tj. do všetkých jeho výrokov vine a treste ihneď po jeho vyhlásení odvolanie, ktoré týmto dodatočne odôvodňujem nasledovne:

V danom prípade súd prvého stupňa založil vinu obžalovaného na znaleckom posudku zo dňa 23.02.2017 z odboru Zdravotníctvo a farmácia, Súdne lekárstvo, v znení písomného vyjadrenia znalca zo dňa 23.02.2017.
Znalec v predmetnom znaleckom posudku za časový údaj začiatku pitia obžalovaným určil čas dopravnej nehody, a to 13:40 hod., t.j čas, kedy sa stala samotná dopravná nehoda a kedy už obžalovaný narazil do automobilu poškodeného, Od tohto parametra znalec odvodil iné ďalšie na to nadväzujúce parametre a koeficienty pre správne určenie koncentrácie alkoholu v krvi.
Znalec však na inom mieste svojho znaleckého posudku ako aj vo vysvetlení k znaleckému posudku uviedol, že obžalovaný s určitosťou pil veľké množstvo alkoholu aj pred dopravnou nehodou. Ako však k tomu záveru prišiel nie je z obsahu znaleckého posudku zrejmé, nakoľko za čas začatia pitia si sám znalec určil čas dopravnej nehody 13.40 hod.
Na strane 8 znaleckého posudku sa uvádza: " Za oporný bod začiatku vzostupu alkoholémie v krvi z pitia po dopravnej nehode bude podľa princípu in dubio pro reo (t.j. v snahe nepoškodiť vyšetrovanú osobu) zobratý do úvahy časový údaj začiatku pitia čas dopravnej nehody o 13.40 hod., nakoľko tento je pre menovaného najvýhodnejší...
Z obsahu znaleckého posudku a aj zo samotného vyjadrenia znalca je teda jednoznačne zrejmé a preukázané, že znalec z dôkazov a informácii dostupných v trestnom spise v čase vypracovania znaleckého posudku nevie vôbec určiť čas začiatku pitia obžalovaným, a preto s odôvodnením, že v " snahe nepoškodiť obvinenému" sám určuje čas začatia pitia na čas dopravnej nehody. Teda čas určenia začiatku pitia obvineným bol ponechaný výslovne na vôli znalca. Dôvody, pre ktoré by takéto určenie začiatku času pitia znalcom malo byť v prospech obvineného, však znalec vôbec v znaleckom posudku nevysvetlil, t.j. sa I, tejto skutočnosti vôbec vyjadriť a ani súd prvého stupňa na to nedal odpoveď v odôvodnení svojho rozhodnutia.
Znalec teda priznal, že k vypracovaniu znaleckého posudku nemal dostatok podkladov a vstupných údajov k jeho vypracovaniu.
Ak má byť takto určený čas začiatku pitia v prospech obžalovaného, malo to byť
v odôvodnení znaleckého posudku a v odôvodnení rozsudku uvedené a vysvetlené prečo je tomu tak.
Nie je možné ustáliť, resp. určiť čas začiatku pitia na 13.40. hod. t.j. na čas kedy došlo
k dopravnej nehode a na druhej strane sa jednoznačne vyjadriť a prijať záver, že obžalovaný pil aj pred dopravnou nehodou. Obvinený buď pil v čase dopravnej nehody, t.j. začiatkom pitia bude teda okamih, kedy došlo k dopravnej nehode alebo pil aj pred dopravnou nehodou a čas začiatku pitia mal byt' určený časom pred dopravnou nehodou.
Určenie začiatku pitia obžalovaným znalcom však nekorešponduje s výpoveďou viacerých svedkov vypočutých v tomto trestnom konaní, kde ani jeden zo svedkov nepotvrdili, že by obžalovaný pred nimi pil alebo by ho videli mat' pri sebe nejaké alkoholické nápoje, a teda presné určenie začiatku pitia obžalovaným tak ako je určené znalcom je v hrubom rozpore s obsahom spisu.
Taktiež čo sa týka popisu správania sa obžalovaného vypočutými svedkami nezodpovedá popisu správania sa obžalovaného znalcom v znaleckom posudku pre stanovenie stupňa opitosti.
S poukazom na hore uvedené existujú tu preto veľké pochybnosti o správnosti určenia času začiatku pitia obžalovaným a na to nadväzujúce určenie množstva alkoholu u obžalovaného v krvi v čase vzniku dopravnej nehody, kde určenie tohto množstva bude rozhodujúce na posúdenie, či sa v danom prípade bude jednať o priestupok alebo trestný čin.
Z doterajšieho dokazovania sa preto javí ako najviac pravdepodobný čas začiatku pitia čas tak ako ho uvádza obžalovaný, t.j. bezprostredne po dopravnej nehode vplyvom stresu a vypätej situácie zašiel do pivnice svojho rodinného domu, kde má alkoholické nápoje a sa napil.
Účelom a cieľom vypracovania znaleckého posudku malo byť predovšetkým ustálenie pokiaľ možno čo najpresnejšieho okamihu začiatku pitia obžalovaným a stanovenie množstva, ktoré obžalovaný mal vypiť s prihliadnutím na zistené (namerané) parametre a nie určenie času začiatku pitia len tak znalcom s odôvodnením, že takto určený čas je v prospech obžalovaného.
Od parametru začiatku pitia sa odvádzajú iné ďalšie parametre a koeficienty pre správne určenie koncentrácie alkoholu v krvi. Čas začatia pitia, jeho ustálenie a stanovenie množstva pitia obžalovaným je preto dôležitý z pohľadu určenia ďalších časov - čas vstrebávania alkoholu, vylučovania a podobne.
Vzhľadom na hore uvedené preto na základe tohto znaleckého posudku v znení vysvetlenia znalca nemožno bez akýchkoľvek pochybností jednoznačne určiť a prijať záver, či obžalovaný naozaj pred dopravnou nehodou pil alkoholické nápoje a ak áno v akej koncentrácii, a tak založiť vinu obžalovaného.
Taktiež ani jeden zo svedkov sa nevie vyjadriť ku skutočnosti kedy obžalovaný začal požívať alkoholické nápoje a v akom množstve, t.j. nevie určiť množstvo alkoholu obžalovaného v krvi v čase vzniku dopravnej nehody.

S poukazom na hore uvedené preto navrhujeme, aby Krajský súd v Trenčíne ako
odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zo dňa 23.08.2017 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie alternatívne aby sám vo veci rozhodol tak, že obžalovaného oslobodí spod obžaloby."

Na verejnom zasadnutí, konanom o odvolaní obžalovaného, prokurátorka krajskej prokuratúry navrhla odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr.por. ako nedôvodné zamietnuť, nakoľko napadnutý rozsudok považuje za správny a zákonný vo všetkých jeho výrokoch. Obhajkyňa obžalovaného navrhla zrušiť napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa a vec mu vrátiť na ďalšie konanie, alternatívne aby krajský súd sám vo veci rozhodol tak, že obžalovaného oslobodí spod obžaloby.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr.por., na podklade podaného odvolania na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr.por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zameral aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním napadnutému rozsudku, odvolací súd na základe preskúmania veci nezistil v postupe okresného súdu existenciu chýb, ktoré by samé osebe odôvodňovali zrušenie napadnutého rozsudku. V konečnom dôsledku krajský súd konštatuje, že v dôvodoch odvolania obžalovaného nie je ani namietaná existencia takýchto procesných vád, zakladajúcich dôvody pre zrušenie napadnutých výrokov podľa § 321 ods. 1 písm. a) Tr. por.

Na základe preskúmania správnosti samotných odvolaním obžalovaného napadnutých všetkých výrokov rozsudku okresného súdu sa senát odvolacieho súdu nestotožnil s dôvodnosťou argumentácie obhajoby, uvedenej v dôvodoch podaného odvolania.

Z podaného odvolania obžalovaného a jeho dôvodov vyplýva, že odvolanie obžalovaného predovšetkým smerovalo voči výrokom napadnutého rozsudku o vine obžalovaného, v dôsledku čoho obžalovaný považoval za nesprávne aj výroky o uložených trestoch. Z vyššie citovaných dôvodov odvolania obžalovaného vyplýva námietka obhajoby, podľa ktorej okresný súd na základe najmä výsledkov znaleckého dokazovania nemohol dospieť k záveru o vine obžalovaného, keďže znalec neurčil začiatok pitia alkoholických nápojov obžalovaným. Z obsahu dôvodov odvolania teda odvolací súd vyvodil, že obžalovaný namieta dôvod pre zrušenie napadnutého výroku o vine a naň obsahovo nadväzujúcich výrokov o uložených trestoch podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por.

Na základe preskúmania veci sa odvolací súd nestotožnil s dôvodnosťou argumentácie obhajoby v dôvodoch odvolania obžalovaného. Ako vyplýva z výsledkov vykonaného dokazovania a najmä záverov znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, súdne lekárstvo, znalec na základe u obžalovaného nameraných hodnôt hladiny alkoholu v krvi obžalovaného po dopravnej nehode stanovil minimálnu koncentráciu alkoholu v krvi obžalovaného v čase vedenia motorového vozidla. Vychádzal pritom z objektívnych maximálnych fyziologických možností ľudského organizmu absorbovať alkohol z tráviaceho traktu do krvi. Aj podľa názoru krajského súdu niet dôvodu pochybovať o správnosti podkladov, z ktorých vychádzal znalec pri vypracovávaní znaleckého posudku a ani o správnosti znalcom použitej metódy znaleckého skúmania. Z uvedených dôvodov nie je ani podľa názoru odvolacieho súdu rozhodné z hľadiska správnosti záverov znaleckého posudku, kedy mal začať obžalovaný požívať alkoholické nápoje, keďže znalec dospel k záveru, že na základe fyziologických schopností ľudského organizmu mohla obžalovanému v čase od dopravnej nehody do času merania množstva alkoholu v krvi stúpnuť hladina alkoholu v krvi maximálne o 0,77 g/kg (promile). S poukazom na uvedené preto odvolací súd považoval celú argumentáciu obhajoby v dôvodoch odvolania za nedôvodnú.

Vzhľadom na to, že iné chyby rozsudku okresného súdu neboli vytýkané v odvolaní obžalovaného, odvolací súd v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. pristúpil k preskúmaniu všetkých výrokov napadnutého rozsudku okresného súdu aj z hľadiska existencie prípadných chýb, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Z hľadiska takto ustanovením § 317 ods. 1 Tr. por. vymedzenej prieskumnej povinnosti odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

a) vo veci rozhodol neprísluśný súd,
b) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,
d) hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
e) vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,
f) trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje,
g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa,
i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť,
j) bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
k) proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné,
l) odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zobral na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania,
m) pred podaním obžaloby generálny prokurátor zrušil právoplatné rozhodnutie prokurátora po lehote uvedenej v § 364 ods. 3,
n) bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na doživotie a súd rozhodol, že podmienečné prepustenie z výkonu tohto trestu nie je prípustné.

Na základe preskúmania výrokov napadnutého rozsudku okresného súdu z uvedených dôvodov odvolací súd v prejednávanom prípade nezistil existenciu vád napadnutého rozsudku, uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.